

skal have mulighed for at få afklaret, inden der kan blive tale om, at denne sag skal afsluttes.

Ministeren har beregnet den såkaldte interne forrentning, en beregning, som efter min opfattelse er ren manipulation. Ministeren har også beregnet A.P. Møllers forventede fortjeneste, som ministeren fremstiller som nærmest faldende.

Jeg synes, at disse beregninger – vi har bedt om at få yderligere besvarelser, og de spørgsmål har vi fremsendt til ministeren i dag – bør vi have en grundig redegørelse for i udvalget inden tredjebehandlingen, for det, ministeren gjorde, var, at i stedet for at tage afsæt i de 30 mia. kr. i værdi eller aktiver, som A.P. Møller-selskaberne ifølge ministerens egen forklaring har tænkt sig at bogføre i værdi, har han antaget, at de tre selskabers værdier i dag udgør 60 mia. kr., og det er klart, at når man sammenligner det forventede overskud med en værdi på 30 mia. kr., så giver det et ganske andet tal, end hvis man sammenligner med en værdi på 60 mia. kr. Faktisk betyder det, at ministeren fik reduceret afkastet af olieaftalen til kun 9-10 pct. og ikke 28 pct., som regnestykket ville have vist, hvis man havde taget udgangspunkt i de værdier, der rent faktisk var bogført.

Sådan forsøger ministeren gennem sine beregninger at sminke den her aftale for at få det til at se ud, som om det nærmest er en foræring fra A.P. Møller til det danske samfund og ikke omvendt. Det synes jeg ikke er tilfredsstillende.

Ministeren havde også lavet en beregning vedrørende selve forrentningen og risikopræmien. Med hensyn til risikopræmien har oliebranchen i øjeblikket normalt en risikopræmie på ca. 3 pct. Nu kommer den så op på 7 pct. – altså en meget kraftig forøgelse.

Jeg vil godt spørge ministeren, om den eneste risiko, som A.P. Møller løber, i virkeligheden ikke er, at der er mere olie. Hvad er det egentlig for en risiko? Hvis man sammenligner den investering, A.P. Møller har foretaget, så har selskabet allerede i forvejen fået pengene hjem gennem enorme fradrag. Ministeren har selv i forbindelse med skatteforslaget understreget disse enorme fradrag, som skulle væk. Så pengene er allerede betalt tilbage til A.P. Møller, til Dansk Undergrunds Consortium.

Derefter siger man nu, at man skal acceptere en risikopræmie – altså ud over det, der svarer til forrentningen af en almindelig statsobligation, skal man acceptere en risikopræmie på hele 7 pct. Og det siger ministeren så oven i købet er

et fald, for ministeren har også her lavet en manipuleret beregning, som har fået bragt denne forrentning i perioden fra 1982 til 2003 op på 8 pct., sådan at han kunne sige, at nu er der et fald til 7 pct.

Hvis han derimod havde lavet den rigtige beregning fra 1962 og frem til 2003, så havde det givet et andet billede, for så havde risikopræmien kun været 5 pct., og så ville det reelle billede, nemlig at man nu forhøjer den fra 5 pct. til 7 pct., være kommet frem.

Dér er det, man må sige: Nu, hvor der ikke længere er en risiko – for hvem tør gå herop og påstå, at DUC har en risiko ude i Nordsøen, bortset fra den risiko, at de kan finde endnu mere olie – i den situation accepterer Folketinget, at man sætter risikoprocenten op fra reelt 5 til 7; altså en præmiering for en såkaldt risiko, som ikke eksisterer, og så sættes risikoprocenten tilmed op.

Kl. 15.05

Jeg kan godt forstå, der er radikale medlemmer, der kigger med undren på det, jeg siger her, for de er jo af ministeren blevet bibragt det indtryk, at det var en fantastisk god aftale. Den er i hvert fald fantastisk god for Dansk Undergrunds Consortium, som på den måde får adskillige procent ekstra forrentning – oven i en pæn, almindelig forrentning – som skulle være begrundet i en risiko, der ikke eksisterer. Det synes jeg altså er noget der burde belyses meget alvorligt i udvalget, og især bør det også belyses, hvorfor ministeren har grebet til sådanne manipulationer i et forsøg på at få tingene til at hænge sammen.

En tredje manipulation skal jeg blot nævne, nemlig at ministeren jo har hævdet, at staten fik en ekstra indtægt på godt 30 mia. kr. To tredjedele af denne ekstraintægt skyldes alene en påstand om, at det forhold, at man forærer A.P. Møller eneretsbevillingen fra 2012, skulle give en højere olieproduktion.

Den påstand har vi forsøgt at få dokumentation for. Det har naturligvis ikke kunnet lade sig gøre, for ministeren siger samtidig, at de nuværende fradragsregler gør, at selskaberne vil investere sig ud af skatten for at undgå at betale skat. Hvis det er rigtigt, så er det den nuværende aftale, der giver mere produktion, og ikke ministerens.

Det er igen et eksempel på, at ministeren i hele sagsbehandlingen i denne her sag kaster sig ud i den ene manipulation efter den anden for at få det til at fremstå som en pæn og god aftale.